

SNITT BB 1:200

Materialer og overflater. Innsiden av pyramideformen vil danne en stor lysende himling både om dagen og om kvelden. Pyramidens fagverkskonstruksjon i limtre og stål vil skimtes gjennom det diffuserte glasset og dessuten danne et rikt skyggespill på den innvendige glassflaten. I sentralrommets gulv

ill. 10 Bro og trappeløp mellom tilbygget og Villa Grande

ser vi for oss en massiv parkett i såpebehandlet gråeik. Gulvet legges i rutemønster etter byggets modullinjer, som gir mulighet for eikestav i hele lengder. Rutemønsteret danner også veiledende «hjelpelinjer» for skillevegger og utstillingselementer (se ill. 11) Tekniske gulvbokser sikrer strøm- og data-foringer til det mobile utstillingssystemet.

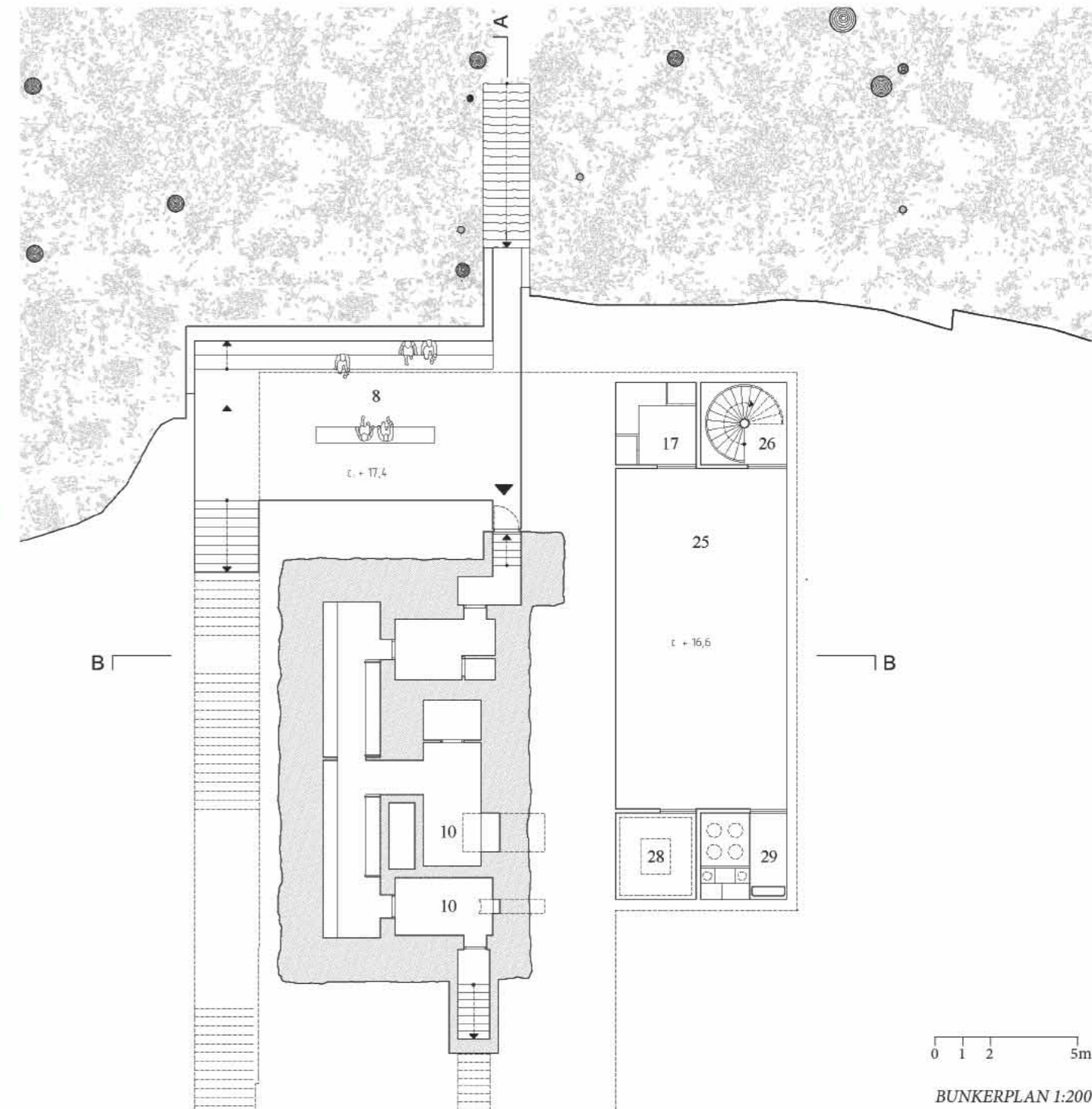
Langs randsonen dannes rommene delvis av avstivende vegger av lys betong, mens ikkebærende skillevegger og gulv er i ulike materialer, tilpasset rommets funksjon og påkjenning. I mellombygget mot Villa Grande er bro og trapper tenkt sløpt, lys betong, mens takets trekonstruksjon har en innvendig himling av frostet glass med overliggende belysning.

Møbler og innredninger i publikumsarealer er tenkt i oljet eik. Beslag og utstyr i rustfritt stål (polert, børstet, sandblåst mm.) Akustiske himlinger i randsonen er vist som perforerte plater i ubehandlet, rustfritt stål. Som samlet material- og fargepalett ser vi for oss en rolig og nøytral bakgrunn for ulike utstillinger, men likevel med synlig materialitet: «Frosted» og klart glass, lys betong, kleberstein, grå skifer, rustfritt stål, limtre (bak frosted glass) oljet og såpebehandlet eik, hvite, grå og svarte ulltekstiler.

Utvendig er bygningens vegger av lys plasstøpt betong. Vi ser her for oss en presis plateforskallet utførelse med plateskjøter som korresponderer med takkonstruksjonens struktur (liggende 3m x 1,5m). Mot økonomigården er

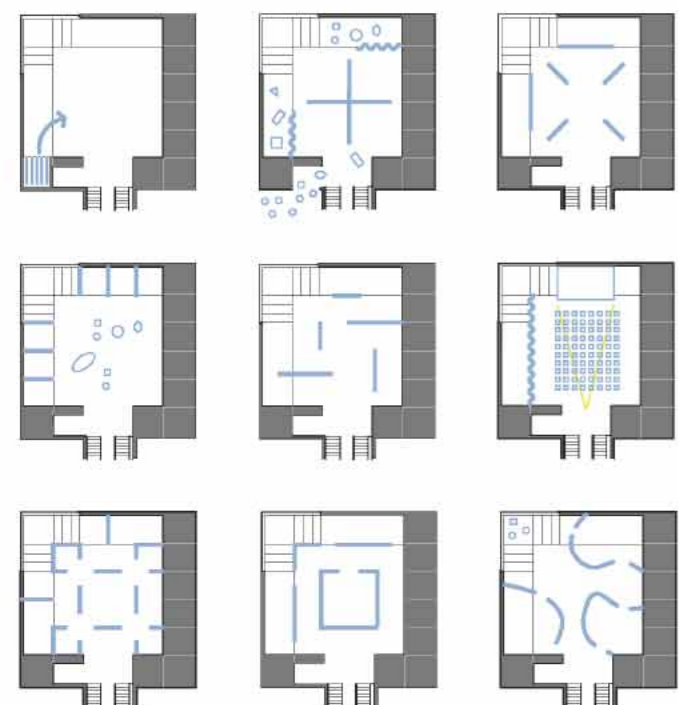

ill. 10 forbindelse til tilbygget sett fra 1. etasje

BUNKERPLAN 1:200

steder i utstillingssalen lages mørke og lyddempede rom for billedspill, film, samtalegrupper mm. (se ill. 6) Den lave randsonen rundt det lyse sentralrommet sikrer at man også ved oppdeling får tilgang til både åpne og lukkede soner (Se ill. 6) Randsonen kan akustisk kontrolleres med lydabsorberende

ill. 6 modulbasert lettveggssystem

himling, skillevegger, gulv og forheng.

Som romtype for utstilling kan man si at pyramidesalen har egenskaper fra to ulike konsepter, både black-box og white-box. Men utstillingssalen er også preget av tomten og stedet i seg selv. Den arkitektoniske tilknytning til Villa Grande har gitt viktige impulser til materialvalg og geometri. Og i hjørnet mot sydvest er det vakre skogsterrengnet trukket inn i salen med en slående nær- og fjernutsikt. Det L-formete amfiet har plass til over 30 personer og 3-4 rullestoler. Vi tror at dette for mange vil være et naturlig sted for pause og ettertanke, og en attraktiv scene for mindre arrangementer, som foredrag

og mindre konserter.

I randsonen mot nord ligger garderobe og toaletter for publikum og kontor for utstillingsdesigner. I denne sonen ligger også trapp ned til verksted og teknisk rom. I randsonen mot øst ligger foruten selve tilkoblingen til Villa Grande, både en ny vare- og personheis, et informasjonsareal med utgang til hagen, og et lager for det mobile utstillingssystemet.

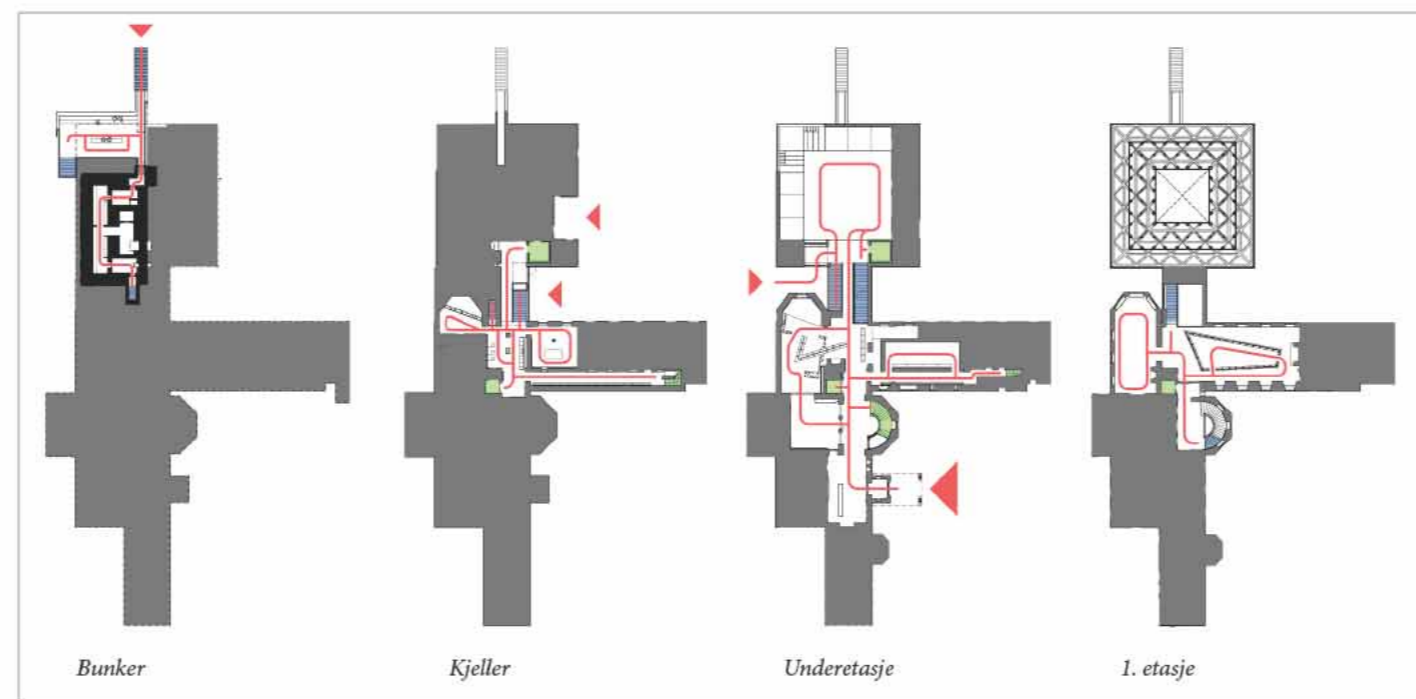
ill. 7 amfiet mot skogen

Forhold til den eksisterende utstillingen. Den eksisterende Holocaust-utstillingen oppleves i dag som en unødvendig styrt museal «døype». Både tilbygget i seg selv og en eventuell åpning av aksen fra resepsjon til tilbygg, vil gi dagens utstillingsarealer et mer dynamisk bevegelsesmønster med mulighet for egne valg, omveger og avbrytning. Mens dagens utstilling mer eller mindre tvinger publikum gjennom en lang runde over tre etasjer, vil man nå både fra kjeller, underetasje og første etasje kunne gå ut i den nye salen. Herfra kan man fortsette runden i Holocaustutstillingen, eller velge mellom en rekke andre ruter og muligheter.

Også den øverste av utstillingsetasjene i Villa Grande – første etasje, eller kaféetasjen – er knyttet til den nye salen. Her fører en ny trapp rett opp i den dedikerte utstillingssalen ved å knytte seg til to av de eksisterende vindusåpningene. Tilkoblingen til de fredete interiørene kan her skje nærmest

på millimeteren, ved å følge fugene i de gamle veggpanelene (se ill. 10)

Den eksisterende bunkeradkomsten i kjelleren knytter seg naturlig sammen med de nye trappeforbindelsene. Besøktere til bunkeren kan dermed legges mer uavhengig av Holocaust-utstillingen, med start enten direkte fra den nye salen, eller som en del av en utendørs runde/omvisning. Hvis man som besøkende bruker inngangen i kjelleretasjen eller kommer med heisen ned fra utstillingssalen vil man kunne se ned i to av bunker-rommene gjennom dype tette-luker ved gulvet (se kjellerplan nr 10). I motsatt ende av bunkeranlegget, der det munner ut i skråningen mot vest er det vist en ny gangpassasje opp til hageanlegget på sydsiden. Denne forbindelsen vil danne et spennende forløp av trapper og passasjer helt fra gangstien nede i dalen. Ved bunkerinngangen ligger stien delvis innunder den nye utstillingssalen der det dannes et overdekket uterom, nesten som en bergheller, for samling av grupper og uteundervisning.

ill. 8

samspill med eksisterende utstilling

veggen mellom personal- og varemottak forblendet med grå skifer, noe som både vil fremheve inngangspartiene og knytte tilbygget til Villa Grandes sokkel i naturstein (se ill. 13)

Sett fra hagesiden er det kun glasspyramiden som hever seg opp over Villa Grandes sokkelnivå. Også fra utsiden vil pyramiden forandre uttrykk etter vær, dagslys og årstid. Om kvelden vil den være en lysende lampe mellom trekronene (se ill. 3), mens den ved andre lysforhold vil spille løvverk og himmel. Også det ytre glass-sjiktet danner en translucent overflate (integreerte solceller, «aerogel» eller annen diffuser-

ing), noe som vil gi pyramiden en svakt gjennomsiktig karakter.

Utvendige trapper og gangbaner er tenkt i samme grå betong som vegger, men med sklisikker (filagat) overflate. I forhager og ved innganger er det også vist flater med naturgrus, skifer og fotskraperister av stål.

Konstruksjon. Salens pyramideformete takkonstruksjon gir sentralrommet en største høyde på 10m i midten, mens randsonen har en romhøyde på 3,0m. Konstruksjonen kan

ill. 11

ny utstillingssal sett mot amfiet og skogen

